

ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Ужва А.М., д.е.н., доцент кафедри обліку та оподаткування
МНУ ім. В.О.Сухомлинського, м. Миколаїв, Україна

Модель сталого розвитку побудована на концепції сталого розвитку, яка визнана світовою спільнотою як домінанта ідеології розвитку людської цивілізації у XXI столітті. Концепція сталого розвитку в світовій соціально-економічній теорії та практиці розглядається як стратегія вирішення проблем збереження та відтворення навколишнього природного середовища і забезпечення високого рівня життя населення планети [2, с.2]. Важливим завданням формування моделі сталого розвитку в Україні стало забезпечення якості життя нинішнього і майбутнього поколінь нації на засадах економічного зростання, становлення соціально-орієнтованої ринкової економіки, забезпечення можливостей та гарантій праці громадян, раціонального використання ресурсного потенціалу, а також добробуту, охорони довкілля, стабілізації чисельності населення, освіти, збереження інтелектуального потенціалу країни, міжнародне співробітництво [3, с. 95].

Сільське господарство є центральною ланкою агропромислового комплексу країни, одиниця валової продукції якого створює умови для виробництва продукції в інших галузях економіки країни. Проте, за оцінками експертів ООН, сільське господарство визнане найнебезпечнішим видом людської діяльності з огляду на обсяги використання природних ресурсів. Так, результатом такої діяльності зазвичай є ерозія ґрунтів, виснаження водних ресурсів, агрохімічні отруєння ґрунтів, водні і повітряні забруднення та інше, тому проблема трансформації сільського господарства на засадах сталого розвитку набуває все більшої актуальності в умовах сьогодення.

Забезпечення сталого розвитку сільського господарства передбачає узгоджене та збалансоване співіснування екологічної, економічної та соціальної компонент. Так, перша особливість впливає з того, що сільське господарство забезпечує населення країни продовольчими товарами. Отже, від рівня розвитку сільського господарства та відповідних галузей промисловості залежить життєвий рівень населення. Друга особливість полягає в тому, що земельні ресурси одночасно є засобом виробництва, і предметом праці, а частина інших засобів виробництва (рослини, тварини) відтворюються безпосередньо в тій самій галузі. Рівень розвитку сільського господарства є недостатнім для забезпечення потреб населення в якісних, екологічно чистих продуктах харчування, виробництво багатьох видів продукції є збитковим або приносить низькі прибутки, запровадження нововведень для покращення якості продукції, підвищення ефективності виробництва, зменшення шкідливого впливу на навколишнє середовище. Третя особливість – сільське господарство входить до системи великих монопольних утворень і тому зазнає найбільшого руйнівного впливу конкурентних сил з боку обслуговуючих та переробних підприємств, що в

загальноекономічному та соціальному відношеннях негативно позначається на економічній складовій [1, с.68].

Отже, актуалізація наукової проблеми формування сталого розвитку сільського господарства зумовлена динамічністю і багатогранністю досліджуваної категорії, як інтегрованої системи, що включає соціальну, економічну, екологічну складові, які самі по собі є нестабільними. Також існує конкуренція між розвитком цих складових, і це об'єктивна обставина, тому що всі вони функціонують за рахунок ресурсного потенціалу.

Література

1. Ужва А.М. Сталий розвиток аграрного бізнесу сільськогосподарських товаровиробників регіону: теорія, методологія, практика: монографія. Миколаїв: ФОП Швець В.М., 2017. 348 с.

2. Цілі сталого розвитку 2016-2030: національна доповідь URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>

3. Шубравська О.В. Сталий розвиток агропродовольчої системи України: монографія. К.: Ін-т економіки НАН України, 2002. 203 с.